

Sprawozdanie

Z działalności Komisji Ideowej ZPKA za okres (listopad 2003r- kwiecień 2004r.).

W skład Komisji Ideowej wchodził delegaci K!K! Sarmatia- F! Wojciech Tokarski, Aquilonia- F! Daniel Pater i Magna Polonia Vratislaviensis-F! Krzysztof Burdon.

W okresie sprawozdawczym Komisja Ideowa zebrała się raz w dniu 14 kwietnia 2004r. Na zebraniu obecnych było dwóch członków Komisji w składzie: Krzysztof Burdon K! Magna Polonia Vratislaviensis i F! Daniel Pater K! Aquilonia. Po stwierdzeniu quorum (na 3 uprawnionych 2 obecnych) dokonano wyboru przewodniczącego Komisji. Jednogłośnie został nim wybrany F! Krzysztof Burdon (2 głosy za). Po wyborach dokonano podsumowania prac Komisji w latach 2001-2003. Zauważono, że choć poszczególne delegacje biorące udział w pracach Komisji różniły się niekiedy znaczące w ocenie zasadności i stopnia dokonania modyfikacji w Deklaracji Ideowej to jednak wszelkie uwagi koncentrowały się wokół jednego punktu zbieżnego. Wszystkie korporacje reprezentowane przez swoich przedstawicieli stwierdziły oczywisty błąd w zawarty w Deklaracji Ideowej z 1921 r. zapisany w jej punkcie pierwszym odnoszącym się do zadań korporanta a streszczający się w zdaniu: „*Dobro Narodu i Państwa jest dla niego najwyższym prawem, miarą wartości moralnych i drogowskazem postępowania*”. Komisja Ideowa kierując się tym wnioskiem postanowiła błąd ten wyeliminować kierując się dwoma zastrzeżeniami. Zmiana nie zmieniła wymowy Deklaracji Ideowej i zachowała całkowicie jej trzon, przesuwając jedynie akcenty z doczesnych na absolutne. Idąc za tymi wytycznymi Deklarację poszerzono o preambułę i jeden punkt dzięki czemu zyskała ona brzmienie:

My studenci polscy skupieni w korporacjach akademickich uznając, że świadome życie każdego człowieka powinno być podporządkowane realizacji celów, ułożonych według ich wartości w systemie wzajemnych powiązań oświadczamy że:

1. Korporant uświadamiając sobie absolutny cel życia każdego człowieka, wyrażony w Prawdzie Objawionej ujętej i tłumaczonej przez religię katolicką, w swoim postępowaniu kieruje się zasadami etyki chrześcijańskiej wynikającej z nauki Kościoła Katolickiego.
2. Doczesnym celem życia każdego korporanta jest praca dla dobra Polski, dla Jej wielkości i potęgi. Dobro Narodu i Państwa jest dla niego najwyższym prawem, nakazem moralnym i drogowskazem postępowania.
3. Pracę dla Polski korporant pojmuje jako pracę dla całego narodu. Przeciwstawia się on wszelkim prądom i dążeniom, które ponad interes Narodu i Państwa jako całości wynosić pragną interesy osobiste, partyjne czy klasowe.
4. Korporant zdaje sobie sprawę z niebezpieczeństwa obcych żywiołów, które grożą zatraceniem przez Najjaśniejszą Rzeczpospolitą jednolitego narodowego charakteru. Wszędzie i zawsze staje on w obronie polskości, zarówno w dziedzinie dóbr duchowych, jak i materialnych.
5. W korporacjach panuje duch demokratyzmu, łączności braterskiej i równości. Korporant nie może wynosić się ponad innych z powodu swego urodzenia, majątku, czy stanowiska. Każdy Polak jest dla niego bratem.

Na tym Komisja Ideowa postanowiła zakończyć działalność uznając powierzone jej zadanie za wykonane. Oficjalne zamknięcie prac uzależniono od zgody nieobecnego na zebraniu przedstawiciela K! Sarmatia. Ponieważ nie złożył on dodatkowych wniosków, a jedynie zapowiedział opracowanie niezależnej opinii na temat zmian dokonanych w Deklaracji, prace Komisji Ideowej definitywnie zamknięto. Zdając sobie sprawę z ograniczenia formalnymi ramami sprawozdania członkowie Komisji obecni na zebraniu w dniu 14 kwietnia 2004 roku uznali za wskazane przedstawić bardziej wyczerpujące powody zmian w Deklaracji Ideowej z 1921 roku w osobnym uzasadnieniu. Stanowi on załącznik nr 1 do niniejszego sprawozdania.

Załączniki:

1. Uzasadnienie zmian Deklaracji z 1921 r.

Za Komisję Ideową: **F! Krzysztof Burdon (K! Magna Polonia Vratislaviensis)**
F! Daniel Pater (K! Aquilonia)

Uzasadnienie

Przyszło nam współtworzyć ruch korporacyjny w okresie wielkich przemian naszego kontynentu. W niezbyt odległym czasie mieliśmy okazję być świadkami upadku bloku komunistycznego, zjednoczenia Niemiec, podziału Czechosłowacji, rozpadu i wojny w Jugosławii, a wreszcie anshlusu byłych krajów „ludowej demokracji” do UE. W chaosie rewolucyjnych zmian tworzy się obecnie na naszych oczach nowy porządek europejski. Jego skutki nie mogą niestety budzić naszego entuzjazmu. Nowy porządek zdaje się bowiem niszczyć to co drogie sercu każdego korporanta, stojąc w sprzeczności z systemem wartości zarówno tych co żyli i tworzyli ruch korporacyjny przed nami, nas samych i ufamy naszych spadkobierców.

Spektakl pod nazwą „Tworzymy Unię Europejską” to już nie spenglerowski upadek zachodu, ani głoszona przez Arnolda Toynbee postępująca dezintegracja cywilizacji zachodnioeuropejskiej, ani nawet konieczjański napór turańszczyzny i bizantynizmu na cywilizację łacińską- to bezwzględna walka wszystkich prawych sił z poganieniem i barbaryzacją Europy. Czymże bowiem jest zabijanie nienarodzonych, zabijanie ludzi starych i chorych, pluralizm dla zbrodni, manipulacja w genach i próby klonowania ludzi, lansowanie tzw. „małżeństw” pederastów, nawrót okultyzmu i wiara w gusła, czary i horoskopy. Czy może to być fundament pod przyszłe społeczeństwo europejskiego ładu? Niepokój rodzi dalsze wątpliwości. Czy możemy bowiem z założonymi rękami przyglądać się próbom stworzenia europejskiego super państwa powstającego na bazie mieszania ras, kultur i religii a w związku z tym pozbawionego wiary, tradycji i swoich korzeni? Czy wizja nowego społeczeństwa „otwartego” na hedonizm, relatywizm i materializm może zastąpić nam uniwersalizm i ponadczasowość wartości europejskiej Christianitas? Czy wreszcie nowa laicka religia głosząca pluralizm i wszechwładną tolerancję może nie odbić się w negatywnych skutkach i na nas, na Polsce? Te pytania od dłuższego czasu odbijały się szerokim echem w większości polskich korporacji. Podobne wątpliwości rodziły się stopniowo i wraz z upływem czasu wzbudzały przybierający na sile niepokój. Jako korporanci widzieliśmy bowiem aż nadto wyraźnie, że przewrót w hierarchii wartości jaki obserwujemy współcześnie w Europie dotyka również Polski i pustoszy nasz kraj duchowo i materialnie. Trudno było nie zauważyć, że upadek pojęć tak nam bliskich jak ojczyzna, naród, patriotyzm, honor, a nawet rodzina stał się dziś prawdziwym i naczelnym zagrożeniem dla Polski. Dlatego, że godzi on w sam sens troski o Nią, w sens jej trwania.

Gwałt w imię tych nowych eurosocjalistycznych zasad na odradzającym się po 1989 roku narodzie polskim na nowo określił konieczność zadania sobie pytania o sens i cel pracy korporacyjnej. Dlatego też ZPKA powołał komisję ideową. Pracując w Komisji z wielkim uznaniem odkrywaliśmy na nowo wartość wskazań zgłaszanych w Deklaracji Ideowej z 1921 roku. Stwierdziliśmy ich aktualność i po za jednym wyjątkiem potrzebę ich zachowania. Potwierdzamy też na nowo bezwzględną konieczność pracy każdego korporanta na rzecz Polski. Jednak w obliczu zmian jakie zaszły dziś w Europie mamy świadomość, że zapis z 1921 roku już nie wystarczy. Dlatego zdecydowaliśmy się poszerzyć deklarację o jeden ale jakże istotny punkt odnoszący się do wartości absolutnych, do Boga jako źródła oraz celu życia i pracy człowieka. Punkt ten brzmi: *„Korporant uświadamiając sobie absolutny cel życia każdego człowieka, wyrażony w Prawdzie Objawionej ujętej i tłumaczonej przez religię katolicką, w swoim postępowaniu kieruje się zasadami etyki chrześcijańskiej wynikającej z nauki Kościoła Katolickiego”*. Zwracamy uwagę, że nowy punkt nie burzy wartości zawartych w przedwojennej deklaracji, a jedynie przesuwając akcenty z celów doczesnych na absolutne. Jako korporanci, a więc ludzie na barki których został złożony obowiązek pracy dla Polski oraz wychowania do niej kolejnych pokoleń korporacyjnych wierzymy, że odniesienie się do Boga a wraz z tym do etyki katolickiej stworzy nam trwałą opokę jedyną możliwą w środku prób tworzenia nowego laicko-pogańskiego imperium w Europie. Tak więc jesteśmy przekonani, że w świecie w którym próbuje się rugować wiarę, z życia społecznego opowiedzenie się przy Panu Bogu będzie dla nas najlepszym rozróżnieniem świata tradycji od świata anty- tradycji, świata wartości heroicznych od świata dekadencji i rozkładu.

Nowy punkt wprowadziliśmy mając pełną świadomość panującej w korporacjach zgody dla istnienia w nich niezależnych od siebie opinii, przekonań i wyznań. Ta korporacyjna zasada stanowiła zawsze o sile i bogactwie ruchu korporacyjnego, w którym wszyscy niezależnie od wyznawanych poglądów współpracowali ze sobą w pracy dla dobra wspólnego, w pracy dla Polski. Nikt też nie chce zasady tej podważać. Nie może ona jednak oznaczać zgody na istnienie w ramach ruchu korporacyjnego wielu etyk. Szczególnie dziś, we współczesnej Europie pozbawianej z premedytacją uniwersalnego centrum duchowego, naszym życiem społecznym powinna rządzić tylko jedna etyka. Tak być musi, jeśli w kluczowych kwestiach chcemy uniknąć chaosu i dualizmu opinii. Dla nas Polaków jako, że żyjemy w państwie Polskim ukształtowanym wielowiekową pracą Kościoła Katolickiego może nią być tylko etyka katolicka. Katolicyzm jest bowiem istotą polskości obecnym w kulturze i tradycji i nie mogliśmy się go wyzybyć bez wzgardzenia dziedzictwem pokoleń, bez utraty tożsamości i bez wywołania głębokiego kryzysu moralnego.

Odnosząc się do głosów proponujących pozostawienie Deklaracji Ideowej z 1921r w niezmiennym kształcie, a ewentualnych sugestii przeniesienia do jej interpretacji stwierdziliśmy, że byłoby to działanie niewystarczające. Zapis deklaracji z 1921 roku zawiera bowiem oczywisty błąd, który trzeba było poprawić ustanawiając właściwą

hierarchię wartości współczesnego korporanta. Streszczał się on w zdaniu „*Dobro Narodu i Państwa jest dla niego najwyższym prawem, nakazem moralnym i drogowskazem postępowania*”. Naród nie może być dla korporanta bożkiem i stanowić dla niego najwyższego prawa. Nasze korporacyjne starania o dobro narodu i państwa wypływają bowiem z zasad etyki katolickiej i w niej tylko mają źródło.

Rozumiemy troskę poszczególnych korporantów chcących z sentymentalnych względów i przywiązania do tradycji zatrzymać zapis w niezmienionym kształcie. W kwestii zmiany zapisu członkowie Komisji kierowali się jednak wskazaniem jednego z największych Polaków XX wieku Romana Dmowskiego stanowiącego dla korporantów niewątpliwy autorytet w kwestiach ideowych. Odnosząc się do spraw zdezaktualizowanych i przebrzmiałych stwierdził on m.in. „Muszę wam powiedzieć, wystrzegajcie się talmudyzmu, trzymania się tego co kiedyś zostało napisane...”. Uznając więc w większości słuszność stwierdzeń zawartych w Deklaracji Ideowej z 1921 roku Komisja uznała jednak idąc za wskazaniem Dmowskiego przyjąć konieczność weryfikacji błędów w niej zawartego i ustanowienia w niej właściwej hierarchii wartości.

Zmiany we współczesnej Europie dotykające bezpośrednio Polski na nowo określają cele i zadania polskiego korporanta. Będzie on musiał przeciwstawiać się w obronie polskiej suwerenności i tożsamości, próbom uniformizacji kontynentu jednoczonego w masońskiej idei mieszania religii, ras i kultur. Będzie musiał walczyć z ideologią materializmu i relatywizmu zabijającą ducha narodowego i rozkładającego naród od wewnątrz. Nie jesteśmy tchórzami i mamy odwagę choć to dziś niepopularne stanąć z otwartą przyłbicą naszych przekonań przy białym czerwonym sztandarze, na którym przez ostatnie 1000 lat Polacy wypisali hasła „Bóg, Honor, Ojczyzna” I tylko w tych hasłach wyraża się dziś pełny i zdrowy patriotyzm. Dlatego próba wychowania go w korporacjach bez Pana Boga byłaby nieporozumieniem.

Za Komisję Ideową:

F! Krzysztof Burdon K! Magna Polonia Vratislaviensis
F! Daniel Pater K! Aquilonia